

[Aksel Larsen.]

kommer i en særlig alvorlig klemme på grund af denne lov.

Jeg bliver nødt til med det samme — og det skal til dels være et svar til det ærede medlem hr. Per Hækkerup — at spørge den højtærede handelsminister, om han virkelig ud fra sit kendskab til forholdene — jeg har læst meget i Politiken om hans eminenteste dygtighed — vil påstå, at dette lovforslag, hvis det bliver til lov, vil bevirke en forbrugsbegrænsning, der på nogen måde kan mærkes på Danmarks økonomi.

Dernæst vil jeg stille det spørgsmål, om der, hvis dette lovforslag bliver til lov, er nogen som helst hindring for, at et aktieselskab gemmer de penge, det ikke må udbetale i udbytte i det kommende år, og reserverer dem til forhøjelse af udbyttet i det næstfølgende år, når loven er udløbet. Er der noget i loven, som forhindrer noget sådant? Jeg vil meget gerne have et svar på det, for jeg har ikke kunnet finde noget om det. Hvis der ikke er noget i loven, der forhindrer noget sådant, kan aktionærerne jo med sindsro tage denne lov, for de ved, at når den har virket et år, får de de penge igen, som de måske har skullet undvære. Til det ærede medlem hr. Per Hækkerup vil jeg i denne sammenhæng sige, at de penge, arbejdere og tjenestemænd mister, fordi man ved lovgivning her i tinget har frataget dem i hvert fald én dyrtidsportion, får de ikke igen, når der er gået et år eller to, men hvis aktionærerne i kraft af denne lov mister nogle penge i år, har de alle muligheder for at få dem igen, når loven er udløbet. Det er forskellen. Det er det, der bevirker vor kølighed over for lovforslaget.

Hvordan vi vil stemme, skal det ærede medlem få at vide ved tredje behandling. Vi tillader os at mene, at det kunne jo være, at lovforslaget undergik ændringer mellem første og tredje behandling, så der måske kom noget fornuftigt ud af det. I øjeblikket er der ikke noget som helst fornuftigt i det. Det er blot, som jeg sagde, et led i en psykologisk krigsførelse, der skal få arbejdere og tjenestemænd til at tro, at nu skærer regeringen også kapitalister ned, hvad den aldeles ikke gør.

Fanger: Den højtærede handelsminister talte lidt om, at der var dispensationsbestem-

melser i lovforslaget, og det giver mig anledning til direkte at spørge, om telefonselskaberne er tænkt inddraget under disse bestemmelser. I mange, mange år betalte telefonselskaberne 8 pct. i udbytte; det var noget, man fast kunne regne med, og der blev sat mange penge fast, som havde denne rente for øje. Så kom staten ind i billedet og blev hovedaktionær i disse selskaber, og samtidig blev udbyttet nedsat til 7 pct. Så skete der det for nogle år siden, at renteniveauet her i landet blev så højt, at man ikke kunne skaffe ny aktiekapital til disse selskaber med de 7 pct., og så forhøjede man til 8. Jeg vil tro, at der er mange aktionærer, der har regnet med, at nu skulle de 8 pct. stå som et fast tal for telefonselskabernes udbytte fremefter, men i henhold til lovforslaget skal de 8 pct. jo nedsættes til 7,2, der dog bliver forhøjet til 7½ pct. Jeg vil gerne spørge, om disse selskaber, i hvilke staten altså er hovedaktionær, skal falde ind under dispensationen. Det giver jo ligesom et helt andet billede af lovforslaget.

Handelsministeren (Philip): Må jeg begynde med at give et svar på det sidste spørgsmål, der blev rejst af det ærede medlem hr. Fanger. Jeg kan ikke her svare på, hvilke konkrete aktieselskaber der kommer til at falde ind under dispensationsreglen, men jeg kan sige, at det er netop med henblik på, at der i nogle tilfælde er indgået direkte overenskomster mellem staten og selskaber, at denne dispensationsadgang er indføjet. Der er de tilfælde, hvor selskaber ligefrem har påtaget sig i en årrække at nøjes med et særlig lavt udbytte som et led i en overenskomst og en kontrakt, og det er klart, at hvor sådan overenskomst og kontrakt foreligger, kan staten ikke bryde den. Det er klart, at man i almindelighed ikke er glad for at have alt for mange dispensationsbestemmelser inden for administrationen, men det er også klart, at hvor der foreligger direkte overenskomst mellem staten og andre, må staten holde sine forpligtelser.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede mig to direkte spørgsmål. Det ene var, om dette forslag kan bevirke nogen forbrugsbegrænsning af nogen betydning. Lad mig dertil svare, at dette først og fremmest er et lovforslag, der skal ses i sammenhæng med alle de andre lovforslag. Det er sådan,